

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 kwietnia

№ 26.

Rok 1933.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 214—z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu izby rolniczej z siedzibą w Brześciu nad Bugiem oraz o ustaleniu okręgu działalności tej izby 558

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 215—Opieki Społecznej z dnia 9 stycznia 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie uprawnień robotników, zatrudnionych zagranicą, do zasiłków na wypadek bezrobocia 558
- 216—Opieki Społecznej z dnia 30 marca 1933 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior—choroba Heine-Medina) 560
- 217—Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 20 stycznia 1933 r. wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko nauczycielom 560
- 218—Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 16 lutego 1933 r. o emisji obligacji 4°/_o pożyczki konwersyjnej kolejowej i o wymianie na te obligacje nieumorzonych obligacji b. Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej trzeciej emisji z roku 1901 566
- 219—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 marca 1933 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej 567
- 220—Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 marca 1933 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast, zmienionego rozporządzeniem z dnia 6 kwietnia 1928 r., oraz rozporządzeniem z dnia 15 października 1931 r. 567
- 221—Spraw Wojskowych z dnia 7 marca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Komunikacji i Spraw Wewnętrznych o wyznaczeniu lotnisk i terenów specjalnych w celu przeprowadzania prób w locie oraz określeniu warunków tych prób 569
- 222—Przemysłu i Handlu z dnia 21 marca 1933 r. o uzupełnieniu listy rzemiosł, zawartej w prawie przemysłowem 571
- 223—Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1933 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Kozielec i o utworzeniu gminy wiejskiej Kozielec w powiecie świeckim, województwie pomorskiem 572
- 224—Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1933 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Piskarki w powiecie świeckim, województwie pomorskiem 572

OŚWIADCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

Poz.: 225—z dnia 4 kwietnia 1933 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Prawo o spółkach akcyjnych 572

214.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1933 r.

o utworzeniu izby rolniczej z siedzibą w Brześciu nad Bugiem oraz o ustaleniu okręgu działalności tej izby.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się izbę rolniczą z siedzibą w Brześciu nad Bugiem z okręgiem działalności, obejmującym obszar województwa poleskiego.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

215.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 stycznia 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie uprawnień robotników, zatrudnionych zagranicą, do zasiłków na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządza się co następuje:

§ 1. Czas trwania stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w ust. 1 art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, a położonych na obszarze państw: Francji, Belgii, Rzeszy Niemieckiej, Holandji, Luksemburga, Czechosłowacji, Austrii, Rumunii oraz na obszarze W. M. Gdańska zalicza się bezrobotnym, zamieszkałym na obszarze Rzeczypospolitej, którzy zatrudnieni byli w wymienionych zakładach, bądź to zamieszkując zagranicą, bądź to zamieszkując na obszarze Rzeczypospolitej. Również zalicza się czas pracy w takich samych zakładach, położonych na te-

renie innych obcych państw, o ile bezrobotni, po rozwiązaniu stosunku najmu pracy zagranicą zatrudnieni byli na obszarze Państwa Polskiego co najmniej 13 tygodni.

§ 2. Wymienieni w poprzednim paragrafie robotnicy mają prawo do zasiłków, przewidzianych ustawą z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, o ile zadosćuczynili przepisom rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 556), z tem, że robotnicy ci:

1) po rozwiązaniu ostatniego stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, położonych zagranicą, lub też późniejszego stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, położonych na obszarze Państwa Polskiego, zgłosili się o zasiłek we właściwym urzędzie pośrednictwa pracy;

2) zgłaszając swe roszczenia o zasiłki, przedstawili świadectwa pracy zagranicą, sporządzone z zachowaniem obowiązujących tam przepisów prawnych, względnie i świadectwa późniejszej pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, położonych na obszarze Państwa Polskiego, stwierdzające: a) że robotnicy ci pozostawali w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach położonych zagranicą, lub też łącznie w przedsiębiorstwach, położonych zagranicą i położonych na obszarze Państwa Polskiego, a należących do kategorii przedsiębiorstw i zakładów pracy, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, — co najmniej przez przewidziany w art. 2 tejże ustawy okres 26 tygodni w 12 miesiącach przed dniem zgłoszenia swego roszczenia o zasiłek, oraz b) że zakład pracy zatrudniał co najmniej 5 pracowników.

Właściwym do przyjmowania zgłoszeń o zasiłki od robotników, którzy, pracując zagranicą, tamże zamieszkiwali, a którzy zgłaszają swoje roszczenia o zasiłki po rozwiązaniu ostatniego stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwie, położonym zagranicą, jest ten urząd pośrednictwa pracy, na którego terenie działania zameldowani są ci robotnicy.

§ 3. Autentyczność świadectw pracy w przedsiębiorstwach, położonych zagranicą, powinna być potwierdzona drogą należytego poświadczenia ich przez właściwą władzę miejscową, na której terenie działania przedsiębiorstwo to się znajdowało, lub też przez konsulata polski, w przeciwnym razie świadectwa te nie będą przez urzędy pośrednictwa pracy honorowane.

Właściwymi władzami miejscowymi w rozumieniu ustępu poprzedniego są: władze administracyjne, policyjne i samorządowe, władze sądowe, instytucje ubezpieczeń społecznych, izby przemysłowo-handlowe oraz urzędy pośrednictwa pracy.

§ 4. W stosunku do bezrobotnych, którzy posiadając 26 tygodni zatrudnienia, policzalnego w myśl § 2, byli zatrudnieni ostatnio przed zgłoszeniem swych roszczeń o zasiłki co najmniej przez 13 tygodni na obszarze państw: Francji, Belgii, Rzeszy Niemieckiej, Holandji, Luksemburga, Czechosłowacji,